

OSKARJI

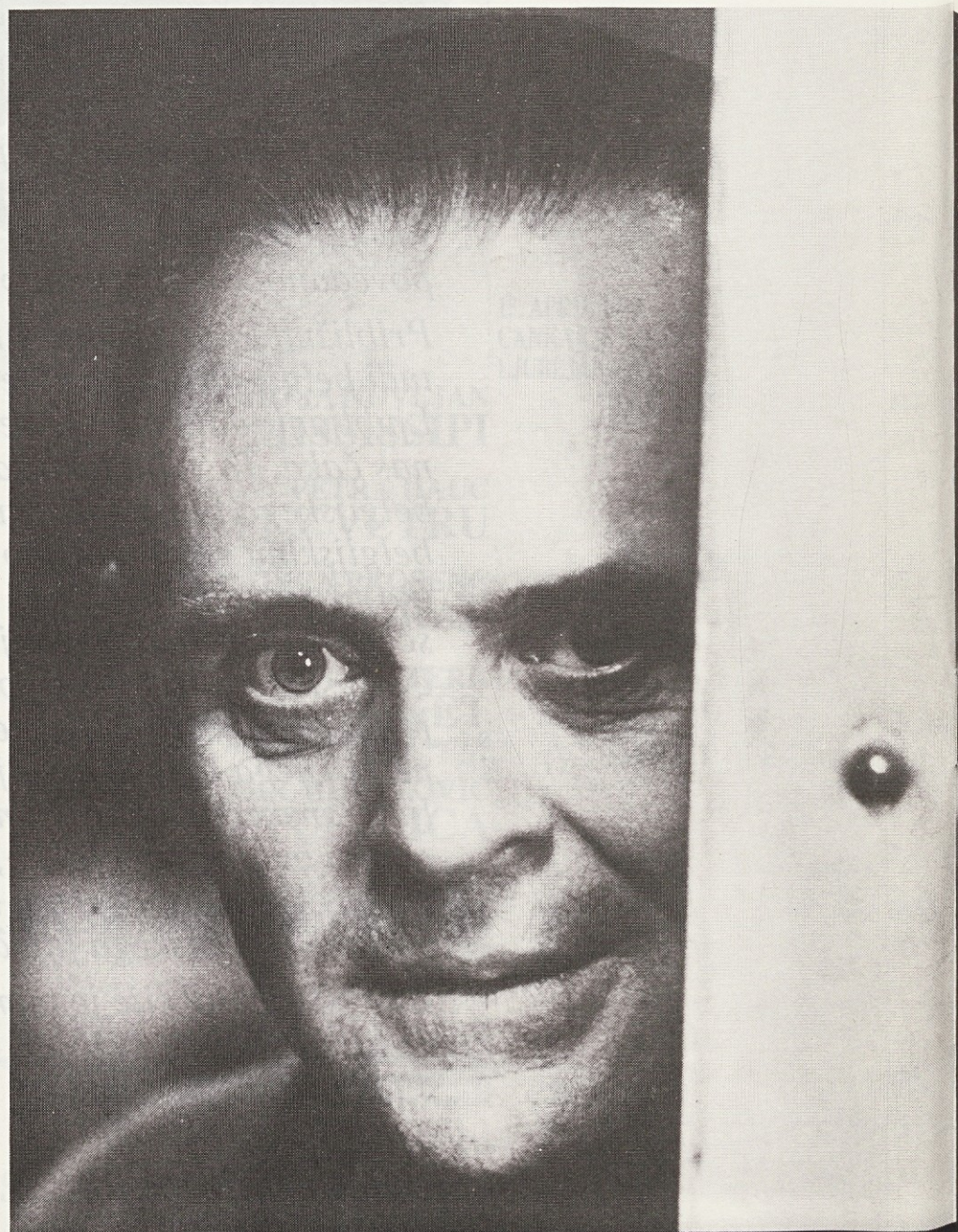
DAJ MI GRI OSKAR

Ko ni Scorsesejev šoker **Cape Fear** dobil nobene nominacije za letošnje oskarje, so vsi vzdihnili, da je to sicer krivično, a da je za občutljiv in nenasi-len okus hollywoodske Akademije do-volj že to, da je kopico nominacij po-delila Demmejevemu šokerju **Ko ja-genjčki obmolknejo** - zahtevati kaj več, bi bilo kajpak neumno in neplod-no, češ, Akademija je pokazala dobro voljo in še vedno je bolje to kot nič. Malo so tedaj vsi skupaj vedeli, da bo sveta noč 30. marca v resnici krvava noč in da bo šoker **Ko jagenjčki ob-molknejo** obema najbolj dekoriranima filmoma (**Bugsy** in **J. F. K.**) ukradel show ter pobral vseh pet velikih oskarjev - za **film** (Edward Saxon, Kenneth Utt & Ron Bozman), **režijo** (Jonathan Demme), **glavno moško vlogo** (Anthony Hopkins), **glavno žen-sko vlogo** (Jodie Foster) in **scenarij po že objavljeni predlogi** (Ted Tally po istoimenskem romanu Thomasa Harrisa). **Bugsy** je snel sicer orjaških 10 nominacij, toda obsedenost človeka s Hollywoodom samega Hollywooda očitno ne obsede več do te mere, da bi se mu film zdel vreden oskarja, pa čeprav je ta človek gangster in čeprav je mimogrede izumil in - ne ravno daleč stran - ustvaril drugo tovarno sanj, Las Vegas: **Bugsy** je večer začel odlično, kmalu pobral dva oskarja, za **sceno-grafijo** (Dennis Gassner & Nancy Haigh) in **kostume** (Albert Wolsky), obakrat potrl predvsem Spielbergove scenografe in kostumografe s filma **Hook** (Norman Garwood & Garrett Lewis, Anthony Powell), s tem poka-zal, da misli povsem resno, toda na koncu je bilo to kljub vsemu presenetlji-vo vse. **J. F. K.** se je zdel z osmimi nominacijami in vsemi viharji, ki jih je sprožil, edini resni tekmeč, toda tudi obsedenost človeka z nacionalno zgo-dovino in njenimi misteriji očitno Hol-lywooda ne gane več, še toliko manj, ker Oliver Stone v samem filmu ni povedal nič več, kot vse že prej obja-vljene razkrivaške knjige (predvsem Jima Garrisona **On the Trails of the Assassins** in Jima Marrsa **Crossfire - the Plot that Killed Kennedy**), če pač zanemarimo sicer ne povsem ne-pomembno dejstvo, da ima vsak aka-demik o šestdesetih svojo zgodbo in da mu gre človek, ki se postavlja kot *one & only* interpret šestdesetih, zelo

na živce, celo do te mere, da mu je potem pripravljen dati le oskarja za **montažo** (Joe Hutshing & Pietro Sca-lia) in **kamero** (Robert Richardson): filma **J. F. K.** in **Bugsy** sta imela le sončni zahod, toda film **Ko jagenjčki obmolknejo** je imel tako noč kot

bržčas tudi jutro naslednjega dne. Če se je mnogim zazdelo, da je posta-lo izločanje Martina Scorseseja iz boja za oskarje glavni hollywoodski šport, potem se je zdelo to, da je ostala Barbra Streisand brez nominacije za režijo (nič posebnega, lani je brez te

OSKAR ZA GLAVNO MOŠKO VLOGO: **ANTHONY HOPKINS**

nominacije kljub nominaciji za film ostala Penny Marshall) in glavno žensko vlogo (pa kaj, Kevin Costner jo je lani dobil, ne pa tudi oskarja), le stvar kozmetike, ki jo bo *the* noč prevrednotila in postavila na pravo mesto: in jo potem kajpada tudi je, toda *with a*

vengeance - film **The Prince of Tides** je ostal brez oskarjev. To Akademija počne le še Spielbergu, letos nič manj: tudi **Hook** je namreč ostal brez oskarjev. In če je **Bugsy** ukradel filmu **Hook** show v mehkih tehničnih kategorijah, potem mu ga je v trdih ukradel

Terminator 2: spielbergovske oskarje za **vizualne efekte** (Dennis Muren, Stan Winston, Gene Warren, jr. & Robert Skotak - vsi so se zahvalili Marku A. Dippéju), **montažo zvočnih efektov** (Gary Rydstrom & Gloria S. Borders), **masko** (Stan Winston & Jeff

iskusnega in tako kot Zige Spielbergu še vedno niso odpustili antisemitizma, Gilliamu Hollywood še vedno ni odpustil ogromne gospodarske škode, ki sta jo povzročila njegova filma *Brazil* in *Pustolovščina barona Munchausena* - le zakaj bi Hollywood odpustil ljudem, ki sodelujejo pri njegovih

OSKAR ZA GLAVNO ŽENSKO VLOGO: JODIE FOSTER

OSKAR ZA GLAVNO ŽENSKO VLOGO: JODIE FOSTER

OSKARJI **DAJ MI GRIZ, OSKAR**

Dawn) in **zvok** (Tom Johnson, Gary Rydstrom & Lee Orloff) je namreč snel postholokavstni kiborg s tipičnim *E. T.*-jevskim sporočilom in dokazal, da se to, če v film zmečeš 100 milijonov \$, potem nekje tudi zanesljivo pokaže, *with interest*. Scottova postfeministič-

na odisejada **Thelma & Louise** (mimo grede, **Blade Runner** je l. 1982 snel le nominaciji za scenografijo in vizualne efekte) je odšla v noč s petimi nominacijami, toda boj dveh žensk, Gene Davis in Susan Sarandon, proti celemu moškemu rodu se je zdel manj

pomemben kot boj ene ženske proti enemu moškemu (Jodie Foster), kamera se je zdela premalo globoka, premalo eksperimentalna in premalo črno-bela (**J. F. K.**), režija Ridleyja Scotta pa se je zdela premalo agit-CNN-ovska in preveč prop-MTV-jevska

OSKAR ZA REŽIJO: **JONATHAN DEMME**

- le Callie Khourie, ženska, kot so dokončno lahko spoznali tiisti, ki tega do sedaj niso verjeli, se je lahko za prvi **izvirni scenarij**, ki ga je kdajkoli v življenju napisala, do tal zahvaljevala Bogu, Ridleyju in možu, pri tem pa porazila tri dokaj slavne režiserje: Joh-

na **Boyz N the Hood** Singletona (**Boyz N the Hood**), Jamesa **Fingers** Tobacka (**Bugsy**) in Lawrenca **Body Heat** Kasdana z ženo Meg (**Grand Canyon**) in kajpada velikega favorita, Richarda LaGraveneseja, scenarista Gilliamove urbane ekstravagance **The**

Fisher King.

LaGravenese seveda ni bil edini nominiranec iz filma **The Fisher King**, ki je ostal brez kipca, saj se je že to, da je ostal brez nominacije za režijo in film Terry Gilliam sam, mnogim zazdelo prepoceni: tako kot Scorseseju Bog še vedno ni odpustil **Zadnje Kristusove skušnjave** in tako kot Židje Spielbergu še vedno niso odpustili antisemitizma, Gilliamu Hollywood še vedno ni odpustil ogromne gospodarske škode, ki sta jo povzročila njegova filma **Brazil** in **Pustolovščine barona Munchausna** - le zakaj bi Hollywood odpustil ljudem, ki sodelujejo pri njegovih filmih? Da je oskarja za **stransko žensko vlogo** dobila Mercedes Ruehl ter pri tem porazila staro mamo Jessico Tandy, mamo Diane Ladd, hčerko Juliette Lewis in sestro Kate Nelligan, se zdi že kot prava otoplitev: Robin Williams je vojno kljub temu izgubil, zdaj že tretjič (prej **Dobro jutro, Vietnam & Društvo mrtvih pesnikov**), scenografa Mel Bourne & Cindy Carr s svojo kombinacijo srednjega veka, postmodernističnega urbanizma in klošarskega designa nista vžgala, komponist George Fenton pa je s svojo pasticcio-kompilacijo spravil staromodno izvirnost-iz-pete-roke, s katero je Alan Menken napumpal risanko **Beauty and the Beast**, le v zadrego, dlje pač ne, zato ne preseneča, da je film **Beauty and the Beast**, sicer prva celovečerna risanka kdajkoli imenovana za najboljši film, ob oskarju za **izvirno glasbo** pobral tudi oskarja za **najboljšo izvirno pesem** (*Beauty and the Beast*, Alan Menken & Howard Ashman), še toliko bolj, ker je imel nominirane tri (plus *Belle & Be Our Guest*), **Robin Hood - princ tatov** le eno (*Everything I Do I Do It for You*), **Terminator 2** pa nobene pesmice. Lani je western pobral 7 oskarjev, letos le enega: Jack Palance je v filmu **City Slickers** pokazal, kako lepo je bilo na Divjem zahodu, ko se tam še niso klatili revizionisti, preoblečeni v Kevine Costnerje in hipijejske yuppieje, ki še svojih žensk ne znajo prevarati, ne da bi si za to vzeli polovico Grand Canyon.

OSKAR ZA NAJBOJŠI FILM: **KO JAGENJČKI OBMOLKNEJO**

MARCEL ŠTEFANČIČ, JR.